



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1267/18
7.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиоца “Raiffeisen banka”, а.д. Београд, Булевар Зорана Ђинђића 64а, против тужених АА и ББ, обоје из ..., ради дуга, одлучујући о жалби тужених, изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 34159/13 од 22.12.2014. године, исправљене решењем Трећег основног суда у Београду П 34159/13 од 01.10.2015. године, након закључене главне расправе одржане дана 7.3.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П 34159/13 од 22.12.2014. године, исправљена решењем Трећег основног суда у Београду П 34159/13 од 01.10.2015. године.

ДЕЛИМИЧНО СЕ одржава се на снази решење о извршењу Основног суда у Врању Ив.бр.27522/10 од 10.05.2010. године у делу којим су обавезани тужени АА и ББ, обоје из ... да тужиоцу “Raiffeisen banka” а.д. Београд солидарно исплате износ од 17.362,51 евра са законском затезном каматом на износ главног дуга од 16.677,07 евра по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена почев од 15.07.2009. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до коначне исплате са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате и износ од 15.237,60 евра са законском затезном каматом на износ главног дуга од 13.273,06 евра, по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена почев од 10.06.2009. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до коначне исплате са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати, све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, док се **УКИДА** решење о извршењу Основног суда у Врању Ив.бр.27522/10 од 10.05.2010. године у делу којим су обавезани тужени на исплату камате на износ од 1.964,54 евра.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени АА и ББ, обоје из ... да солидарно тужиоцу “Raiffeisen

banka” а.д. Београд на име трошкова парничног поступка исплате 117.452,00 динара динара у року од 15 дана од пријема писаног отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 34159/13 од 22.12.2014. године, ставом првим изреке обавезани су тужени АА и ББ из ... да тужиоцу “Raiffeisen banka” а.д. Београд, солидарно исплате износ од 17.362,51 евро у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате са каматом по стопи коју прописује Централна европска банка у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате почев од 15.07.2009. године па до коначне исплате и солидарно исплате износ од 15.237,60 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу на дан исплате са каматом по стопи коју прописује Централна европска банка у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате почев од 10.06.2009. године до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправака пресуде. Ставом другим изреке обавезани су тужени АА и ББ да тужиоцу “Raiffeisen banka” а.д. Београд солидарно надокнаде трошкове извршног поступка у износу од 129.936,00 динара у року од 15 дана.

Решењем Трећег основног суда у Београду П 34159/13 од 01.10.2015. године, исправљена је пресуда Трећег основног суда у Београду П 34159/13 од 22.12.2014. године, у делу изреке пресуде тако да испред првог става изреке који почиње речима “Обавезују се” треба да буде откуцан став: “Одржава се на снази решење о извршењу Основног суда у Врању Ив.бр.27522/10 од 10.05.2010. године”. Ставом другим изреке констатовано је да у преосталом делу пресуда остаје неизмењена.

Против наведене пресуде тужени су благовремено изјавили жалбу из свих разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. Закона о парничном поступку.

Испитујући правилност побијане пресуде у оквиру законских овлашћења из одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку - ЗПП (“Службени гласник РС”, бр.72/11, 49/13-одлука Уставног суда, 74/13-одлука Уставног суда, 55/14, 87/18 и 18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужених делимично основана.

Према разлозима побијане пресуде тужилац је 20.04.2010. године Основном суду у Врању поднео предлог за извршење на основу менице као веродостојне исправе и предложио да се обавезу тужени да тужиоцу исплате износ од 17.362,51 евро у динарској противвредности по средњем курсу за девизе “Raiffeisen banke” на дан плаћања са законском затезном каматом на динарску противвредност главног дуга почев од 15.07.2009. године до коначне исплате и износ од 15.237,60 евра у динарској противвредности по средњем курсу за девизе “Raiffeisen banke” на дан плаћања са законском затезном каматом на динарску противвредност главног дуга почев од 10.06.2009. године до коначне исплате. Тужилац је издао меницу 29.02.2008. године на износ од 17.362,51 евро који је авалиран од стране туженог АА са датумом доспећа 14.07.2009. године и истог дана је тужилац издао меницу која је авалирана од стране тужене ББ са датумом доспећа 14.07.2009. године. Претходно су странке закључиле дана 29.02.2008. године уговор о јемству у коме су констатовале да је тужилац 29.02.2008. године закључио уговор о кредиту са Привредним друштвом за грађевинарство, производњу и услуге “...” д.о.о. ..., а да су се тужени обавезали да ако наведено Привредно друштво по доспелости не изврши своју обавезу према тужиоцу као кредитном повериоцу ту ће обавезу они да изврше. Странке су закључиле и уговор

о јемству 14.07.2008. године, на основу кога су тужени авалирали менице које је издао тужилац на износ од 15.237,60 евра са датумом доспећа 09.06.2012. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања да тужени нису измирили своје обавезе из уговора о јемству, првостепени суд је применом одредби члана 214, 262. став 1, 1003. Закона о облигационим односима и члана 231. Закона о парничном поступку имајући у виду да су тужени оспорили висину потраживања и да нису поступили по налогу суда од 20.05.2014. године и нису определили на које околности предлажу вештачење од стране судског вештака финансијске струке, применом правила о терету доказивања закључио да је захтев тужиоца основан.

Оваква одлука првостепеног суда се не може прихватити као правилна, јер је изрека пресуде неразумљива, противречи сама себи и разлозима који су наведени, што представља битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се основано указује изављеном жалбом. Побујана пресуда не садржи ни јасне и разумљиве разлоге о битним чињеницама.

Извршење на основу веродостојне исправе представља изузетак од правила да се извршни поступак спроводи на основу судских одлука, које су подобне за принудно извршење. Због тога се извршење на основу веродостојне исправе разликује од редовног извршног поступка по правилима поступка које се примењују поводом приговора против таквог решења. Правила поступка су прописана Законом о извршењу и обезбеђењу и она опредељују поступак суда поводом приговора против решења о извршењу. Решење о извршењу на основу веродостојне исправе садржи две одлуке и то обавезујућу којом се налаже дужнику да у законском року намири потраживање повериоца и другу извршну којом се одређује извршење ради остварења тог потраживања принудним путем. Због тога се решење о извршењу на основу веродостојне исправе може побујати у целини или само у делу у коме је дужник обавезан на намирење потраживања, односно у делу којим је одређено извршење. Када се решење о извршењу побуја у целини или само у односу на обавезујућу одлуку, извршни суд ставља ван снаге решење у делу којим је одређено извршење, док се у односу на обавезујући део поступак наставља пред парничним судом, као поводом приговора против платног налога и та одлука суда заснована је на одредби члана 49. став 4. Закона о извршењу и обезбеђењу.

У конкретном случају по изјављеном приговору дужника, тужених у овој парници, донето је решење о стављању ван снаге побујаног решења у делу којим је одређено извршење и одређено да се поступак наставља као поводом приговора против платног налога. Чланом 460. став 4. ЗПП предвиђено је како изрека пресуде треба да гласи, односно да у одлуци о главној ствари суд одлучује да ли се решење о извршењу одржава на снази или укида у обавезујућем делу. Поступање првостепеног суда је супротно садржини одредбе члана 460. став 4. ЗПП. Решење о извршењу на основу веродостојне исправе не може се одржати на снази у целини, када је претходно већ донето решење о стављању ван снаге побујаног решења у делу у коме је одређено извршење и да се поступак наставља као поводом приговора против платног налога. Изрека ожалбене пресуде је противречна јер садржи две одлуке, прву обавезујућу којом се налаже дужнику да у законском року намири потраживање повериоца (одржава се на снази решење о извршењу Основног суда у Врању Ив. бр. 27522/2010 од 10.05.2010. године) и другу којом се поново обавезују тужени да тужиоцу плате исто потраживање. Из наведених разлога првостепена пресуда је морала бити укинута.

Осим изнетог, према стању у списима, пресуда Првог основног суда П

10474/2012 од 02.11.2012. године је решењем Апелационог суда у Београду Гж 2239/13 од 07.08.2013. године укинута у ставу другом и трећем изреке и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење. Следом изнетог, став први изреке наведене пресуде којом је решење о извршењу Основног суда у Врању Ив. бр. 27522/2010 од 10.05.2010. године укинута у целисти је правноснажан. Међутим, како се на то да је одлучено о захтеву о коме је раније правноснажно пресуђено не указује жалбом, а другостепени суд не пази по службеној дужности на битну повреду из члана 374. став 2. тачка 10. ЗПП, другостепени суд је одлучивао о жалби тужених изјављеној против пресуде у целини.

Одлучујући о изјављеној жалби, Апелациони суд у Београду је заказао и одржао главну расправу на којој су поновљени докази које је првостепени суд извео и изведен доказ вештачењем од стране вештака економско-финансијске струке и оценом изведених доказа у смислу члана 8. ЗПП, утврдио следеће чињенично стање.

Тужилац “Raiffeisen banka” а.д. Београд је са предузећем “...” д.о.о. ... кога заступа директор АА, дана 29.02.2008. године закључила уговор о кредиту број ..., којим је кориснику кредита одобрила кредит у динарској противвредности 20.000,00 евра по средњем курсу “Raiffeisen banke” на дан пуштања кредита у течај. Кредит је одобрен на период од 36 месеци рачунајући од првог наредног месеца који следи после дана пуштања кредита у течај (чл. 2. ст. 1.). На износ средстава одобреног кредита банка обрачунава камату по каматној стопи од 14,5% на годишњем нивоу (чл. 3. ст. 1.). За период од дана пуштања кредита у течај до преноса кредита у отплату, банка обрачунава интеркаларну камату по уговореној стопи камате (чл. 3. ст. 2.). Обрачун камате на стање дуга корисник кредита врши по средњем курсу по курсној листи банке за евре важећим на дан уплате уз примену пропорционалног метода, а на бази стварног броја дана у току каматног периода у односу на годину од 360 дана. Корисник кредита се обавезао да камату плаћа месечно на крају месеца и о року доспећа према каматном обрачуну који му банка достави (члан 3. ст. 4.). Корисник кредита је у обавези да обрачунату камату плати одмах, а најкасније у року од 5 дана од дана доспећа (чл. 3. ст. 5.). Банка у случају промене тржишних услова као што су на пример промене услова рефинансирања или повећања обавезних резерви сходно захтевима НБС или битних промена на домаћем или иностраном тржишту новца задржава право примене променљиве каматне стопе тј. банка може у било које време и без закључења посебног анекса до коначног измирења свих обавеза корисника кредита по овом уговору, мењати висину уговорене камате, у складу са актима пословне политике банке који регулишу висину и начин обрачуна каматних стопа (чл. 3. ст. 8.). Корисник кредита се обавезао да главницу кредита исплати у 36 једнаких ануитета, а главница се плаћа у динарској противвредности уговореног девизног износа по средњем курсу по курсној листи банке важећој на дан уплате сваког ануитета. Корисник кредита се обавезао да пре пуштања кредита у течај на име обезбеђења достави банци уговор о јемству, закључен између банке и “...” д.о.о.... и уговор о јемству закључен између банке и АА и ББ.

Уговором о јемству закљученим 29.02.2008. године између “Raiffeisen banke” а.д. Београд и АА и ББ, уговорне стране су сагласно констатовале да је поверилац дана 29.02.2008. године закључио са Привредним друштвом “...” д.о.о. ... уговор о уговор о кредиту број ... од 29.02.2008. године. Јемци су се обавезали да ће повериоцу на први позив и безусловно испунити пуноважну и доспелу обавезу дужника на начин како је то предвиђено уговором о кредиту. Обавеза јемаца обухвата износ главног дуга од 20.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу “Raiffeisen banke” а.д. Београд на дан отплате, камату, трошкове и сва споредна потраживања која по основу главног дуга могу произаћи из уговора (члан 2). Јемци на име обезбеђења банци

достављају одговарајући број комада сопствених бланко меница са клаузулом “без протеста” и сагласни су да банка може поупнити меницу и у њу унети све битне меничне елементе у складу са условима уговора о кредиту.

Уговором о кредиту број ... закљученим 14.07.2008. године између Привредног друштва “...” д.о.о. ... кога заступа АА и “Raiffeisen banke” а.д. Београд, кориснику кредита је одобрен кредит у динарском износу у противвредности 15.000,00 еура по средњем курсу по курсној листи на дан пуштања кредита у течај (чл. 1. ст. 1.). Кредит ће користити за намену: за обратна средства и мора се искористити у једном повлачењу (чл. 1. ст. 2.). Кредит је одобрен на период од 36 месеци рачунајући од првог наредног месеца који следи после пуштања кредита у течај (чл. 2. ст. 1.). На износ одобреног кредита банка обрачунава камату по каматној стопи од 19% на годишњем нивоу (чл. 3. ст. 1.). За период од дана пуштања кредита у течај до преноса кредита у отплату, банка обрачунава интеркаларну камату по уговореној стопи камате (чл. 3. ст. 2.). Обрачун камате на стање дуга корисник кредита врши по средњем курсу по курсној листи банке за евре важећим на дан уплате, уз примену пропорционалног метода, а на бази стварног броја дана у току каматног периода у односу на годину од 360 дана (чл. 3. ст. 3.). Корисник кредита се обавезује да камату плаћа месечно на крају месеца и о року доспећа према каматном обрачуну који му банка достави, уплатом на рачун банке (чл. 3. ст. 4.). Банка у случају промене тржишних услова као што су на пример промене услова рефинансирања или повећања обавезних резерви сходно захтевима НБС или битних промена на домаћем или иностраном тржишту новца задржава право примене променљиве каматне стопе тј. банка може у било које време и без закључења посебног анекса до коначног измирења свих обавеза корисника кредита по овом уговору мењати висину уговорене камате, у складу са актима пословне политике банке који регулишу висину и начин обрачуна каматних стопа (чл. 3. ст. 8.). Корисник кредита се обавезао да главницу кредита плати у 36 једнаких месечних ануитета, а главница се плаћа у динарској противвредности уговореног девизног износа по средњем курсу по курсној листи банке, важећем на дан уплате сваког ануитета на рачун банке (чл. 7. ст. 1. и 2.). Корисник кредита се обавезао да пре пуштања кредита у течај, на име обезбеђења достави банци уговор о јемству закључен између банке и АА и ББ.

Уговором о јемству од 14.07.2008. године закљученим између тужиоца као повериоца и АА и ББ, уговорне стране су констатовале да је поверилац 29.02.2008. године закључио са Привредним друштвом “...” д.о.о.... уговор о кредиту број ... од 14.07.2008. године. Јемци су се обавезали да ће повериоцу на први позив безусловно испунити пуноважну доспелу обавезу дужника на начин како је то предвиђено уговором о кредиту (чл. 1.). Обавеза јемаца обухвата износ главног дуга од 15.000,00 еура, у динарској противвредности по средњем курсу “Raiffeisen banke” на дан отплате, камату, трошкове и сва споредна потраживања која по основу главног дуга могу произаћи из уговора о кредиту. Јемци на име обезбеђења банци достављају одговарајући број сопствених бланко меница са клаузулом “без протеста” и сагласни су да банка може поупнити меницу и у њу унети све битне меничне елементе у складу са условима уговора о кредиту.

На основу налаза и мишљења судског вештака за економско-финансијску област Јованке Косановић од 30.12.2022. године датог без узимања у обзир одредбе члана 3. ст. 8. оба уговора о кредиту, утврђено је да је стање доспеле, а неизмирене обавезе на дан 14.07.2009. године, као дана раскида уговора од 29.02.2008. године и проглашења кредита доспелим у целости износило 17.362,51 евра. Стање доспеле, а неизмирене обавезе се односи на главни дуг од 15.281,56 еура, редовну камату од 1.754,90 евра, затезну камату од 253,52 еура и трошкове (слање опомена, блокада рачуна) од 72,53 евра. Дана 29.7.2011. године, на име измирења обавеза по уговору о кредиту уплаћено

је 70.000,00 динара, што је по средњем курсу банке имало противвредност 685,44 евра. Када се уплаћени износ усмери на измирење обавеза по кредиту доспелих до 14.7.2009. године, стање доспеле, а неизмирене обавезе би било укупно 16.677,07 евра и обухвата главницу дуга од 15.281,56 евра и редовну камату од 1.395,51 евра. Висина законске затезне камате, обрачуната на износ главног дуга по стопи ЕЦБ на наведени износ почев од 15.7.2009. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до закључења расправе пред првостепеним судом 22.12.2014. године, са законском затезном каматом по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена је 3.097,16 евра. Укупна доспела, неизмирена обавеза по кредиту из уговора од 29.2.2008. године, на дан 22.12.2014. године укупно износи 19.774,23 евра, у противвредности од 2.319.750,51 динар, од чега се на главницу дуга односи 15.281,56 евра у противвредности од 1.792.707,31 динар, на редовну камату од 1.395,51 евра у противвредности од 163.709,79 динара, и на затезну камату 3.097,16 евра, у противвредности од 363.333,41 динар.

Обавеза по уговору о кредиту од 14.07.2008. године, на дан 09.06.2009. године, као дана раскида уговора и проглашења кредита доспелим у целости износила је 15.238,25 евра. Стање доспеле, неизмирене обавезе се односило на главни дуг од 13.724,04 евра, редовну камату од 1.271,95 евра, затезну камату од 177,91 евра и трошкове (слање опомена, блокада рачуна) од 64,35 евра. Накнадно је на име измирења обавезе по кредиту из уговора од 14.07.2008. године, у периоду од 22.09.2011. до 13.12.2011. године, уплаћено 1.965,19 евра. Када се уплаћен износ усмери на измирење обавеза по кредиту доспелих до 09.06.2009. године, стање доспеле, неизмирене обавезе је 13.273,06 евра и у целости се односи на главницу дуга. Висина законске затезне камате обрачунате на износ главног дуга по стопи ЕЦБ на наведени износ почев од 10.06.2009. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до закључења расправе пред првостепеним судом 22.12.2014. године, са законском затезном каматом по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена је 2.714,51 евра. Укупна неизмирена доспела обавеза по кредиту из наведеног уговора на дан 22.12.2014. године износи 15.987,57 евра у противвредности 1.875.530,61 динара, од чега се на главницу дуга односи 13.273,06 евра, у противвредности од 318.444,05 динара и на затезну камату од 2.714,51 евра у противвредности од 318.444,05 динара.

На примедбе тужиоца из поднеска од 19.01.2003. године и тужених од 24.01.2003. године у вези датог налаза и мишљења судски вештак се поднеском од 06.02.2023. године и усмено 07.03.2023. године изјаснила да разлика у основном налазу и писаном изјашњењу у делу затезне камате која је у основном налазу износила 3.097,16 евра рачуната на основицу главног дуга од 15.286,56 евра, док је у изјашњењу од 06.02.2023. године рачуната на основицу главног дуга увећаног за редовну камату. Обрачуната камата за период од 15.07.2009. - 22.12.2014. године, на стање неизмирене, доспеле обавезе по основу главнице дуга и редовне камате износи 3.388,09 евра. Укупна доспела, а неизмирена обавеза по кредиту на дан 22.12.2014. године, (када се затезна камата рачуна на основицу која представља главницу дуга и редовну камату), износи 20.065,16 евра, у противвредности 2.353.880,43 динара, од чега се на главницу дуга односи 15.281,56 евра, у противвредности од 1.792.707,31 динара, на редовну камату 1.395,51 евра у противвредности од 163.709,79 динара и на затезну камату од 3.388,09 евра, у противвредности 397.463,33 динара.

У погледу примедби тужених вештак се изјаснио да примедбе да вештак није узео у обзир документацију тужених, нису основане јер је приликом израде налаза и

мишљења узета у обзир сва документација која се налазила у списима предмета, а коју су стране у поступку презентовале у току спора. Све уплате које је извршила тужена страна су узете у обзир, а у вези са тим се указује на колону 8 (износ уплате извршене у динарима), колона 9 (средњи крус банке за валуту еуро) и колона 10 (износ уплате у валути еуро), прегледа 1 (прилог уз тачку 4. налаза, за Уговор од 29.02.2008. године) и прегледа 2 (прилог уз тачку 10. налаза за Уговор о кредиту од 14.07.2008. године). Како уз поднесак није достављена било каква документација, у поднеску није наведена било каква нова уплата која није наведена у налазу и мишљењу, односно која није узета у обзир приликом утврђивања стања доспеле, неизмирене обавезе по кредитима, вештак се изјаснио да су тврдње тужених и примедбе неаргументоване, без икаквих доказа.

Уговорима о кредиту од 29.10.2008. године и 14.07.2008. године које је тужени АА потписао као оснивач и законски заступник правног лица, корисника кредита, тужени се истовремено обавезао да ће као јемац - платац измирити све доспеле уговорене обавезе главног дужника по уговорима, док се тужена ББ се уговорима о јемству обавезала да ће као јемац-платац измирити све доспеле уговорене обавезе главног дужника по уговору. Тужени су се уговорима сачињеним у смислу члана 997. и 998. Закона о облигационим односима - ЗОО обавезали да тужиоцу као повериоцу одговарају као главни дужници за целу обавезу. У смислу члана 1004. став 3. ЗОО тужилац као поверилац може захтевати испуњење целе обавезе било од главног дужника, било од тужених као јемаца или од свих у исто време (солидарно јемство). Одредбом члана 1004. став 2. ЗОО прописано је и да поверилац може тражити испуњење обавеза од јемца иако није пре тога позвао главног дужника на испуњење обавезе, ако је очигледно да се из средстава главног дужника не може остварити њено испуњење или ако је главни дужник пао под стечај. Имајући у виду, да је над Привредним друштвом "... д.о.о. ... кога заступа АА закључен поступак стечаја, очигледно је да се из средстава главног дужника тужилац не може намирити и да може захтевати испуњење обавезе од тужених као солидарних јемаца (јемци-платци) у складу са чланом 1004. став 2. у вези става 3. ЗОО. Оснивач и законски заступник корисника кредита тужени АА и тужена ББ одговарају као јемци-платци, односно тужени су менични дужници сагласно члану 3. уговора о јемству, сходно којима су предали банци бланко сопствене менице са клаузулом "без протеста" са овлашћењем на попуну и подношење на наплату које су својеручно потписали.

Потраживање тужиоца доспело је 14.07.2008. године и 09.06.2008. године, а предлог за извршење поднет је 20.04.2010. године, уз који је тужилац у својству извршног повериоца приложио "бланко" менице потписане од стране тужених као трасанта, дате као средство обезбеђења са клаузулом "без протеста" на износ од 17.362,51 еура и износ од 15.237,60 еура. Прихватајући налаз и мишљења судског вештака да је стање доспеле, а неизмирене обавезе на дан 14.07.2009. године, када је раскинут уговор о кредиту од 29.02.2008. године и кредит проглашен доспелим у целости износило 17.362,51 евра, да се неизмирене обавезе односе на главни дуг од 15.281,56 еура, редовну камату од 1.754,90 евра, затезну камату од 253,52 еура и трошкове (слања опомена, блокаде рачуна) од 72,53 еура и да је дана 29.7.2011. године, на име измирења обавеза по уговору о кредиту уплаћено је 70.000,00 динара, што је по средњем курсу банке противвредност 685,44 еура и да се за уплаћени износ умањују обавезе по кредиту доспеле до 14.7.2009. године, утврђено је да је стање доспеле, а неизмирене обавезе износи укупно 16.677,07 еура и обухвата главницу дуга од 15.281,56 еура и редовну камату од 1.395,51 еура. Висина законске затезне камате, обрачуната на износ главног дуга по стопи ЕЦБ на наведени износ почев од 15.7.2009. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до закључења расправе пред првостепеним судом 22.12.2014. године, са законском затезном каматом по стопи која

се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена износи 3.388,09 еура.

Крећући се у оквиру захтева другостепени суд је одржао на снази решење о извршењу у делу којим су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 17.362,51 еуро са законском затезном каматом на износ главног дуга од 16.677,07 евра по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена почев од 15.07.2009. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до коначне исплате са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Полазећи од налаза и мишљења судског вештака да је стање доспеле, а неизмирене обавезе по уговору о кредиту од 14.07.2008. године, на дан 09.06.2009. године, када је раскинут уговор и кредит проглашен доспелим износило 15.238,25 еура и односило се на главни дуг од 13.724,04 еура, редовну камату од 1.271,95 еура, затезну камату од 177,91 еуро и трошкове (слање опомена, блокада рачуна) од 64,35 еура и да је накнадно на име измирења обавезе по кредиту из уговора од 14.07.2008. године у периоду од 22.09.2011. до 13.12.2011. године, уплаћено 1.965,19 еура и да се за уплаћени износ умањују обавезе по кредиту доспеле до 09.06.2009. године, утврђено је да је стање доспеле, а неизмирене обавезе је 13.273,06 еура, које се у целости односи на главницу дуга. Висина законске затезне камате обрачунате на износ главног дуга по стопи ЕЦБ на наведени износ почев од 10.06.2009. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до закључења расправе пред првостепеним судом 22.12.2014. године, са законском затезном каматом по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена је 2.714,51 еуро.

Имајући у виду утврђено чињенично стање и крећући се у границама захтева, другостепени суд је делимично одржао на снази решење о извршењу у делу којим су обавезани тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 15.237,60 еура са законском затезном каматом на износ главног дуга од 13.273,06 еура по стопи која се утврђује на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе ЕЦБ на главне операције за рефинансирање увећане за 8 процентних поена почев од 10.06.2009.године до 24.12.2012.године, а од 25.12.2012.године па до коначне исплате са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Решење о извршењу је укинато у делу који се односи на исплату камате на износ од 1964,91 еура, јер тај износ делимично представља обрачунату законску затезну камату на износ главног дуга по стопи ЕЦБ за период од 10.06.2009. године па до закључења расправе пред првостепеним судом 22.12.2014. године, на који износ не тече затезна камата изузев када је то законом одређено сходно члану 279. став 1. ЗОО, применом члана 460. став 4. ЗПП.

Другостепени суд је одлучио као у ставу другом изреке ове пресуде крећући се у границама захтева, изреке решења о извршењу које је ставом првим изреке побијане пресуде одржано на снази.

Предлог тужених од 31.10.2022. године да се одреди извођење доказа графолошким вештачењем, уз указивање да уговори о јемству не садрже потпис тужене ББ, а уколико тужилац поседује уговоре са потписом то није потпис тужене, другостепени суд је одбио, налазећи да је тужена преклудирана у смислу члана 314. ЗПП да предлаже у поступку по жалби извођење наведеног доказа. Другостепени суд је

на расправи 07.03.2023. године извршио увид у оргинале уговора о јемству и менице и утврдио да сви уговори и менице, супротно тврдњама тужених, садрже потписе тужене ББ и да су верни фотокопијама у списима предмета. Одбијен је и предлог тужених да се изведе доказ новим економско-финансијским вештачењем, на основу документације коју ће тужени доставити у року који суд одреди, будући да тужени изнетим примедбама нису довели у сумњу дати налаз и мишљење, који је по становишту овог суда јасан, образложен и дат по правилима струке. Тврдња тужених да судски вештак није узео у обзир документацију тужених, није основана, с обзиром на то да тужени нису доставили нову документацију, а судски вештак се изјаснила да је сва документација у списима, коју су стране у поступку презентовале у току спора, узета у обзир и да су све уплате које су извршили тужени евидентирани, а тужени нису приложили доказ о новој уплати која није наведена у налазу и мишљењу.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, другостепени суд је ценио и остале наводе које су тужени у њој истицали, али их није посебно образлагао, сагласно члану 396. став 1. ЗПП, јер не могу довести до другачије, по тужене повољније одлуке у овој парници.

Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је, сходном применом одредбе члана 387. став 1. тачка 6. ЗПП, укинуо првостепену пресуду и одлучио о захтевима тужиоца садржаним у решењу о извршењу, као у ставовима првом и другом изреке ове пресуде.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је применом одредаба члана 153. и 154. у вези члана 163. ЗПП, а исти обухватају трошкове извршног поступка од 64.968,00 динара, трошкове вештачења од 20.000,00 динара и судске таксе на првостепену пресуду од 32.484,00 динара. Тужиоцу су признати укупни трошкови од 117.452,00 динара, одмерени применом Таксене тарифе из Закона о судским таксама.

**Председник већа-судија
Снежана Живковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић